

Református hitéleti lap

XVI. évfolyam 6. szám

2012. június

KÖRMENDI LAJOSRA EMLÉKEZTEK

Megemlékezés volt lelkipásztorunkról. Az ácsi gyülekezetben május 20-án a délelőtti istentiszteleten emlékeztek meg Körmendi Lajos lelkipásztorról, aki 1912. május 19-én, száz éve született. Az istentiszteleten jelen voltak családtagjai (fia, lánya,), tisztelői, egy-

kori tanítványai. Az igehirdetés az ötezer ember megvendégeléséről szólt, külön is a Jézus körüli tanítványok személyére és szolgálatára fordítva figyelmet. Nemcsak a történelemben, nemcsak az emlékekben, nemcsak szívünkben őrzött mondataiban, hanem

Jézus Krisztus mellett kell keresnünk az ő tanítványait – segített az emlékezést is Jézus irányába fordítani a prédikáció. Utána a gyülekezet tagjai közül Héregi Kálmán presbiter, kántor emlékezett arra a lelkipásztorra, aki 1949-ben, hadifogság után érkezett az ácsi gyülekezetbe, először segédlelkésznek, hitoktatónak, majd elődje nyugalomba vonulása után a gyülekezet lelkészévé választotta. Itt szolgált 1979-es nyugalomba vonulásáig. A legnehezebb időkben állt őrhelyére, és hatalmas tudása, meg nem alkuvo alakja, biblikus igehirdetése máig meghatározza az akkor pásztorolt korosztályok életét, hitét. Dr. Herczeg Pál teológiai tanár a „bizonytalan világban emberileg az egyetlen biztos pontot” elevenítette fel emlékezésében. Ő azok nevében (is) szólt, akik Körmendi Lajos szolgálata alatt Ácsról indultak a teológiára (öt ilyen fiatal volt, hamarosan egymás után, az 1950-60-as években!). A táborigazgató katonás fegyelem- és rendszeretét, a piaristáknál tanult ifjú személyes kegyességét, és a református lelkipásztor biblikus értelemében vett „pap”-ságát emelte ki a személyes hangú visszaemlékezés. Az istentiszteletet követően a jelenlévők megkaphatták és elvihették Körmendi Lajos saját kézzel írt önéletrajzának és szolgálati összefoglalójának másolatát, valamint egy bibliamagyarázatának részletét. Egyébként Körmendi Lajos szellemi hagyatékának összegyűjtése csaknem teljesen lezáródott, egy könyvre való anyagot adtunk át a Dunántúli Református Egyházkerület vezetőinek, abban a reményben, hogy hamarosan megjelenhet egy emlékkötet.

FALUSZÜLETÉS NAP ETÉN

Immáron évek óta az Édesanyák vasárnapján emlékezünk meg községünk alapításának évfordulójáról is Etén. Ennek oka nemcsak az, hogy Édesanyánk mellett az anyaföld is nagymértékben meghatározza neveltetésünket és életünket, bár ez is fontos érv volt, hanem az a tény is, hogy Zichy István „Pöcsétes Levele” Győrött 1648. május 6-án kelt. Idén e nap éppen május első vasárnapja volt, az Édesanyák vasárnapja.

Az elmúlt esztendő gyakorlatára szerint község és egyházközség közös ünnepe volt ez az alkalom. Melynek további különlegességét adta, hogy idén első ízben kerültek átadásra Az Etei Községért elismerés oklevelei és bronzplakettjei.

Ezt az elismerést a Presbitérium és a Képviselőtestület közösen alapította, s odaítéléséről is közösen hozott konszenzusos döntést. Az elismerés adományozható minden olyan etei, egykori etei, tiszteletbeli etei polgárnak, aki a község kulturális vagy közösségi életére tartós vagy jelentős hatást gyakorolt, és tevékenységét az adományozó testületek elismerésre alkalmasnak ítélték. Egy esztendőben azonban legfeljebb három személy kaphatja meg ezt az elismerést.

Bőségesen érkeztek jelölések, s végül a két testület három személynek ítélte oda Az Etei Községért elismerést: Gyüszí Lászlónak, Baráth Jánosnának, valamint Fábiánné Szabó Irénnek. A plaketteket és az emléklapokat a délelőtti istentisztelet keretében adtuk át, ahol elhangzottak az elismertek méltatásai is. Sajnos Gyüszí László kórházi kezelése miatt nem tudott jelen lenni, így az ő részére egy másik ünnepélyes alkalommal fogjuk átadni az elismerést.

Az ünnepi istentiszteletet követő délutánon három órától folytatódott ünnepségünk a Szabadtéri színpadon, ahol az óvodások és az iskolások anyák napi köszöntője hangzott el, melyet a helybéli néptáncos gyerekek, és a móri Forgasz Táncegyüttes fellépése tett színesebbé. Ezen az alkalmon köszöntöttük meg a község legidősebb édesanyját is. Id. Deák Jánosnét.

Ünnepségünk zárásaként rövid ünnepi beszédet követően elénekeltük a Szózatot és megkoszorúztuk községünk alapításának emlékművét.

Ezúton is köszönjük mindenkinek az aktív részvételt.

BDG

Gerecsei Zsolt

A SZÜNETBEN IS...

Olvasandó: Efézus 5: 1-2.

Ezekben a napokban gyülekezeteink többségében sor kerül a hittanos tanévzárásra. Egy év munkája kerül befejezésre, mérlegelésre. Egy év alatt pedig sok minden történik. Elsősorunk év elején még megszeppenten jöttek az órákra, s egy év alatt megszokták a hittan órákat, a templomi környezetet, megtanultak imádságokat és szép énekeket. Konfirmandusaink felszabadultan kezdték az évet, érezték, hogy ők már a legnagyobbak. Aztán egyre inkább eluralkodott az izgalom rajtuk, ahogy közeledett a vizsga és a fogadalmatétel. Ma már konfirmált egyháztagok. S a közöttük lévő hat évfolyamnak sem volt eseménytelen az év. Sok mindent tanultak, versenyeken, ünnepeken vettek részt, gyarapodhattak hitben és ismeretben egyaránt.

Nemsokára kitör a nyári szünet, sok gyermek (és tanár) álma. Jön a pihenés időszaka. S most ezen a mai vasárnapon Isten, mint gyermekeket szólít meg mindannyiunkat. Azokat is, akik hittanos gyermekként várjuk a nyár felszabadult örömeit, meg azokat is, akik már sok-sok éve vagy évtizede felnőttként éljük meg keresztyén hitünket a mindennapokban.

„Legyetek Isten követői” – szólít meg minket elsőként az Ige! Erről szól a keresztyén élet! Isten már az ősi időkben is erre hívta el kiválasztottait. Sokakról beszéltünk, tanultunk is az elmúlt tanév során: ilyen volt Ábrahám, Jákób, Mózes, Illés és még sokan mások a Szentírás lapjairól.

Bennünket is megszólított a kegyelmes Isten. A családjában, a hittanórákon, a templomban, egy családi esemény kapcsán – sokszor és sokféleképpen. És az üzenet ugyan ez volt. Kövessük Istent! Higgyünk Jézus Krisztusban! Ne feledkezzünk el arról, amit nekünk tanított!

Sokan úgy gondolják, hogy Isten követése valami nagyon nehéz és bonyolult dolog. Pedig nem így van. Istent követni könnyű – csupán a döntést meghozni, s elfogadni Őt Urunknak saját magunk helyett nehéz. Jézus még az utat

is megmutatta nekünk, amikor így szólt: „Én vagyok az út, az igazság és az élet” Jézus életével, tanításával, szolgálatával utat mutatott nekünk. Példát adott hitről, hűségről, kitartásról, elkötelezettségről. Nem divatos fogalmak ezek a mai világban...

Minket elsőként mégis erre hív a mai ige. Gyülekezeti tagként, szülőként, hittanos gyermekként, mind legyünk Isten követői – hiszen az Ő „szeretett gyermekei” vagyunk.

„Éljetek szeretetben” – szól másodsor Isten szava hozzánk. Sokszor elcsépel, sokszor közhelyesített, és mégis mindig hiányzó érzésről van itt szó. Mert könnyebb taposni, átgázolni a másikon. Mert könnyebb a saját érdekeim miatt mindent háttérbe szorítani. Mert könnyebb kapni és elvárni, mint adni, ráadásul önzetlenül. Mert

könnyebb haragudni, kicsúfolni, lenézni, mint szeretni, Krisztusi módon.

A Biblia olyan sokszor tanít minket a szeretetre. S ezt következményként várja tőlünk, hiszen Isten előbb szeretett minket! Szeretetével megteremtett, megtartott, megváltott. Mindig csak szeretett. Pedig milyen sokszor tettünk ellene. Milyen sokszor épp az ellenkezőjét érdemeltük volna. S mégis, Ő tovább szeretett. Nem hagyott el minket, nem mondott le rólunk, nem felejtette el életünket. Szeret minket.

S ezért kér. Nem valami olyasmire, amit nem tudunk megtenni. Ami erőnk felett áll. Sokkal inkább arra a szeretetre, melyet könnyet megtanulhatunk, elleshetünk Tőle. Példát mutatott nekünk, hogy mi is szeressük egymást. Hogy „szeretetben éljünk”, hiszen „arról fog felismerni a világ, ha egy-

mást szeretni fogjuk”. S nekünk, mint Isten „szeretett gyermekeinek” ez is a feladatunk, munkában és szünetben egyaránt.

„Krisztus önmagát adta értünk” – hangzik a tanítás befejezésképpen. Jól megtanultuk a leckét, ismerjük Jézus életútjának eseményeit. Megtanultuk Nagypéntek titkát, a megváltás csodáját. Jézus emberré lett, hogy minket megszabadítson bűneinkből.

Igen ám, de ezt nem elég megtanulni és tudni. A konfirmandusok olyan gyönyörűen válaszolták a „Mikor lesz számodra nyilvánvalóvá a Kereszt titka?” kérdésre: „Amikor a Szentlélek megvilágosítja előttem, hogy értem, miattam és helyettem történt a kereszthalál”. Mert ezt nem elég megtanulni, ezt meg kell érezni, mélyen bent a szívemben és a lelkemben. „Krisztus önmagát adta értünk”, hogy egy új élet váljon lehetővé számunkra. Ez által „lehetünk Isten követői”, s ez által „élhetünk szeretetben”. A szünetben is...

A vakáció öröm a diáknak, öröm és sokszor feladat a tanárnak, öröm és sokszor gond a szülőnek. De Isten, mint életünk minden más alkalmának, a nyári vakációnak is elkészítette az áldásait. „Legyünk tehát Isten követői, mint szeretett gyermekei, és éljünk szeretetben, ahogyan Krisztus is szeretett minket, és önmagát adta ajándékként, az Istennek kedves illat-

Sugár Tamás

Mennyei édes Atyánk!

Köszönjük neked, hogy Te előbb szeretted minket. Krisztus önmagát adta értünk, hogy mi a tied lehessünk, hogy az egész életünk megváltozzon a Te akaratod szerint.

Kérünk, segíts minket, hogy követni tudjunk Téged. Soha meg ne feledkezzünk a Te tanításodról, és mindent felülmúló szeretetedről. Add, hogy szeretetben tudjunk élni a Te rendelésed szerint. Hogy erről megismerhesen minket a világ, s Téged dicsőítsen minél több szív és száj. Ámen.

V. PÁLÓCZI HORVÁTH ÁDÁM SZÁVALÓVERSENY

Pálóczi Horváth Ádám születésnek 252. évfordulóján került megrendezésre Kömlődön a nevével fémjelzett szávalóverseny. A két évente megszervezésre kerülő esemény a sorban az ötödik volt.

A Tatai Református Egyházmegye hét gyülekezetének hittanosai jöttek el 2012. május 11-én, hogy számot adjanak vers és hazaszeretetükről. Az 54 versenyzőt négy korosztályban szerepeltetve hallgathatta meg a közönség és a zsüri.

A zsüri tagjai Sárköziné Csonka Zita, Dadról és Takácsné Eichardné Emma,

versek tanulását előadását, mert ezáltal egy másik sokkal szebb világot is felfedezhetnek.

Nekünk szervezőknek is sok sikert kívánt és elmondta, hogy nagyon kellemes és felemelő élményekkel megy haza, megköszönte, hogy odafigyelünk a fiatalok ilyen irányú nevelésére is.

A verseny végén minden résztvevő emléklapot kapott Bács Ferenc aláírásával és ezt mindenkinek személyesen egy kézfogással adta át.

A verseny nyertesei oklevelet és értékes könyvjutalmat vehettek át.

Környéről volt. A zsüri elnöki tisztét ebben az évben Bács Ferenc, színművész vállalta el. Az ő személye is jelzi, hogy a szervezők igyekeznek minden alkalommal színvonalas versenyt rendezni. Természetesen ehhez elengedhetetlen a versenyzők felkészültsége is. Most különösen is érvényesült ez, mint Bács Ferenc értékelésében is kiemelte a gyerekek kitűnően felkészültek.

Az alsó tagozatosoknak szabadon választott verseket, míg a felsősöknek a hazaszeretet verseit kellett előadniuk.

A zsüri elnök lelkesedésének és elismerésnek adott hangot amikor a verseny színvonaláról beszélt. Őszintén elmondta, nem feltételezte, hogy az itteni gyerekek így fellelkesítik őt magát is.

Értékelésében természetesen a hibákra is felhívta a figyelmet, melyeknek orvoslásához néhány tanácsot is adott.

Néhány produkció számára is nagyon magas szintűnek bizonyult, melyről szintén nagy lelkesedéssel szólt.

Bíztatta a győzteseket és természetesen minden résztvevőt, ne hagyják abba a

A győztesek:

1-2. osztály:

1. Járfás Helga - Mocsa
2. Süveg Glória - Mocsa
3. Kovács Rebeka - Dad

3-4. osztály:

1. Mózes Krisztina - Mocsa
2. Kocsis Sára - Oroszlány
3. Fodor Réka - Szákszend

5-6. osztály:

1. Pirityi Kamilla - Mocsa
2. Farádi Csaba - Dad
3. Kulhanek Bence - Dad

7-8. osztály:

1. Antal Lilli - Mocsa
2. Pálvölgyi Zoltán - Mocsa
3. Füstös Bence - Környe

A legszebb magyar beszédért díjat Antal Lilli (Mocsa) érdemelte ki

Bogáth István

ÉS ELJÖTT A NAGY NAP

Az év elején összesen 15-en jelentkeztünk konfirmációs oktatásra, de ahhoz, hogy református egyháztagok lehessünk, meg kellett tanulnunk sok dolgot az egyházzal kapcsolatban. Ebbe beletartoznak a konfirmációs kérdések is.

Mindent szerdán volt konfirmációs óra, ahova rendszeresen jártunk. Ott tanultuk meg a Kátékérdéseket is. Néha-néha rosszak voltunk, de Tamás bácsi megfegyelmzett minket, így oda tudtunk rendesen figyelni az órára. Az elején úgy éreztük, mintha vége lenne a világnak azzal, hogy le kell konfirmálnunk, ugyanis néhányan nagyon féltünk tőle. Minden nap megszámláltuk, hogy hány napunk van még hátra a nagy alkalomig, persze a kérdéseket csak lassacskán tanultuk meg. Ez saját tapasztalataim szerint, nem volt könnyű, de nagy nehezen sikerült, aminek nagyon örülök. Az Apostoli hitvallásnak én a régi fordítását ismertem, ezért az újabb nehézséget okozott. Az elején nagyon féltem, hogy mi lesz, hogyha nem tudom megtanulni a kérdéseket és elbukok, de aztán kicsit megnyugodtam, mert rendszeresen tanultam. Minden káté óra egy kis bevezető anyaggal, leckével kezdődött, és csak utána jött a kikerdezés, amitől páran duzzogtunk. A konfirmációm előtt ettem egy kis csokoládét, hogy serkentse az agysejtjeimet, amitől tudni fogom a kérdéseket. Elérkezett a nagy nap. Szinte mindenki nagyon izgult, de volt olyan is, aki azt mondta, hogy: „Nem tudom, hogy miért kell ennyire félni. Én egyáltalán nem izgulok!” Persze lehet, hogy csak leplezni akarta, hogy lássuk, hogy milyen bátor. Végül, mindenki sikeresen lekonfirmált, senki nem akadt meg semmiben, és mindenki megdicséرت minket.

Még egy ideig fényképeztünk, majd elmentünk a református temetőbe, ahol a lelkészek sírjaira tettünk virágot, és elültettünk egy szép fát a nap emlékére.

Ha majd eljön a következő konfirmandus csoportnak is az ideje, remélem, hogy ők is ilyen ügyesek lesznek majd, mint mi, és sikeres konfirmációt kívánok nekik!

Sugár Eszter

SZERETETHÍD CSÁSZÁRON

A Császári Református Gyülekezet idén másodszer csatlakozott a Szeretethíd 2012. május 18-19-re meghirdetett önkéntes akciójához. Regisztrációkor vállaltuk, hogy folytatjuk a már több éve – akció nélkül is – megkezdett temetői munkálatokat. Az év közbeni többszöri fűnyírás és szemét szállításon felül, ezeken a napokon is elvégezzük a szemét lerakók kitakarítását,

nyékét. Az itt nyugvók között van több császári egykori prédikátor (Pl. Horváth György aki Pálóczi Horváth Ádám édesapja), 1848/49-es szabadságharcos. Az I. világháború harcterein elesett katonák itt álló emlékköveit is megtisztítottuk. Ezen kiemelt jelentőségű sírköveket Nemzeti színű szalagos babérkoszorúval is megjelöltük. Frissítésként a tavalyi szalagokat

nyeit. Jutott üdítő és friss szódavíz is a szomjat oltani.

A betervezett és vállalt feladattal déli harangszóra végeztünk. A közös ebédet, melyet három asszony testvérünk készített, az egykori református iskolából kialakított Gyülekezeti Otthonban költöttük el jó étvágygal, remek hangulatban. Isten Áldása legyen a szorgos emberek munkáján!

Beke Zsigmondné (Halász Juci)

A HITVALLÁSTÉTEL FELHŐJE

Május a vallástétel hónapja volt a nagyigmándi gyülekezet életében. Május 12-én istentiszteletre, majd szeretetvendégségre hívtuk azokat, akik konfirmálásuk jubilálását ünnepelték. Az ünnepi alkalmon sokan összegyűlhettünk, olyanok, akik maig itt élnek, s olyanok, akik messzire szakadtak szülőfalujuktól. Az istentiszteleten sor került a konfirmációs fogadalom megújítására, majd azt követően jó volt a vendégségen elbeszélgetni, s megosztani régi emlékeket.

Május 13-án felnőtt konfirmációra került sor a gyülekezetben. Hét felnőtt testvérünk döntött úgy, hogy a nyilvános vallástétel és fogadalom után teljes jogú tagjává kíván válni Magyar Református Egyházunknak. Ketten közülük ez alkalommal részültek a keresztség sákramentumában is. Felemelő érzés volt hallani bizonygatójukat.

Május 20-án került sor gyülekezetünkben a fiatalok konfirmációjára, mely alkalommal ez évben 15 fiatal tette meg fogadalmát. Ketten közülük a keresztséget is ekkor vették fel.

Kívánjuk minden kedves testvérünknek, hogy erősödjön és épüljön a Jézus Krisztusba vetett hitben, s elhátározásuk, döntésük egész életükön végig kísérje őket

valamint a régi, veszélyes sírkövek eredeti helyükről való kiemelését. A tervet tett követte. A fűnyírást május 18-án a Császári Akóts Pékség néhány dolgozója végezte el, Kovács Ferenc gyülekezeti gondnokának irányítása mellett, aki egyben a temető gondnoki feladatokat is ellátja. A munka dandárja május 19-én, szombaton reggel 8 órakor kezdődött. 43 testvérünk sorakozott fel a temető kapunál, hogy magára öltse a Szeretethíd 2012-es pólóját és kivegye részét a nemes cselekedetből, melyet önként vállalt. Jöttek vállalkozók, nagy erőgépekkel, farrillával felszerelve, hogy a régi köveket szállítsák új helyükre. A másik segítő homlok rakodóval könnyítette a szemét pótkocsira pakolását. A régi sírköveket új helyükön –évtizedek óta temetkezésre már nem használt, előkészített füves területen- a bejárati kapuhoz közel, a megkezdett sorokat folytatva a férfi testvérek kézi erővel állították fel. Szombaton, szám szerint 26 db-ot.

Az asszony testvérek sem tétlenkedtek. A tavalyi Szeretethíd napon megtisztítottunk 10 db régi sírkövet és kör-

újra cseréltük. Pálffy Lajos, lelképásztor sírjánál lévő tujákról levágtuk a törött és lelógó ágakat, mivel már eltarták a sírt.

Gartsik Nagysallay István Nagytiszteletű Úr sírjának keretét földdel töltöttük fel, hogy a virágok jobban érezzék magukat. Császáron az ökumené naponta működik, így történt május 19-én is. Szücs Kálmán presbiter testvérünk kezdeményezte, hogy a katolikus temetőből is legyen elszállítva a szemét, ha már a gépek úgymint itt lesznek.

Hallva a református megmozdulásról, a katolikusok is összejöttek a szombati napra a temetőben. Nyírták a fűvet a saját részükön és a szemét is elszállításra került. Beszélgetés során felvetették, hogy jó lenne előbb tudniuk erről az eseményről, hogy Ők is jobban megszervezhessék a munkát. Náluk – egyenlőre- nincs ilyen nagy terület lefedő akció, ezért megígértük, hogy jó előre tudatjuk velük a Szeretethíd időpontját. A délelőtti folyamán, a rekkenő hőségben végzett munka csak rövid időre állt meg. Juhász Róbert Tiszteletes Úr a „csomagtartó büfé”-ből kínálta az Akóts Pékség pogácsait és sütemé-

GYERMEKNAPI BÁRÁNYKAKLUB

Minden évben rendezünk egy vidám délutánt, amikor a gyerekeket ünnepeljük, nekik kedveskedünk. Az idén pünkösdre esik a nemzetközi gyereknap, ezért egy héttel hamarabb, május 20-án tartottuk a gyermeknap báránycakklubot a Kultúrházban.

Lufihajtogatással, origamival és papírbaba készítéssel vártuk a családokat.

Ezen kívül mindenki készíthetett egy saját kincsesládát. A türelmesek egy egész krokodilcsaládot kelthettek életre - persze csak papírból.

A bejáratnál pedig mindenki azzá válhatott, ami szeretett volna lenni. Juhász Ágnes és Novák Fruzsina kutyát, cicát, kalózt, lepkét vagy tavasz tündért varázsolt a gyerekek ábrázataiból.

Miután mindenki kedvére készített valamit vagy egy egész öltre való kincset, lekuporodtunk a szőnyegre együtt énekelni Gilicze Tamással, a bakonyiszentkirályi lelkipásztorral. Énekhangjával, gitárjával kedves gyermekdalokat adott elő nekünk. A népd-

lokat és az is m e r ő s é n e k e k e t vele együtt énekeltek. Sőt másztunk, mint a csiga és pörgött a szoknyánk, amíg el nem szédültünk...

Egy kis felfrissülés, innivaló és sütemény után még várt ránk az ejtőernyőzés a tiszteletes nénivel. Kicsik és nagyok, gyerekek és felnőttek együtt lobogtattuk a színes ejtőernyőt. A vállalkozó kedvű gyerekek még alá is bújhattak, hogy kipróbálják milyen lehet a balatoni vihar vagy elkapja-e őket a macska. Izgalmas volt beülni a jégkúnyóba is, ahol viccekkel szórakoz-

tattuk egymást.

A vidám délutánért köszönet minden segítőnek, akik a következők voltak: Heteyi Mónika, Pölöskei Mária, Nagy Mihályné, Halász György, Farkas Eszter, Kiss Kinga, Mogyorósiné Szekeres Kamilla, Mogyorósi Imréné, Polgár Piroska, Mlaka Krisztina és a lányok.

PRESBITERKÉPZÉS BÁBOLNÁN

A héthatáros, kisköri presbiterképzés tavaszi szezonjának utolsó alkalmát Bábólnán tartottuk meg május 18-án. Igen családias légkörben szolgáltak a helyi lelkipásztorok, valamint Tanító Péter csallóközarányosi református lelkipásztor, aki a felvidéki magyarság helyzetéről beszélt. Valamint Szűcs Attila, aki nem csak a dadi gyülekezet-

nek tagja, de a Magyarországi Református Egyház Zsinatának is. Ő bennfentesként szólhatott arról, hogy milyenek látja a gyülekezetek és a zsinat viszonyát. Az előadások igen érdekesek voltak, a szerény részvételért remélem csupán a késői időpont volt felelős. A helyi gyülekezet nevében ígérem, hogy nagy lelkesedéssel várunk akár

öttször ennyi embert is a következő nálunk megtartandó presbiterképzésre. Remélhetőleg akkor már nem a templomban, hanem vadonatúj gyülekezeti termünkben fogadhatjuk a kedves érdeklődőket.

MVP

HEIDELBERGI
KÁTÉ

HŐSÖK NAPJÁN

A kömlődi református temetőben 2012. május 19-én megható esemény tanúi lehettünk. A temetőben lévő és a II. világháborúban elesett ismeretlen katonák sírjainál kopjafa állításra került sor.

Még a mai világban is vannak olyanok akik felkutatják és emlékművel megjelölik az egykor elesett katonák sírjait. Így történt ez most Kömlődön is. A temetőben lévő és a lehetőségekhez mérten gondozott sírok mellé a közelgő Hősök Napja alkalmából a Had- és Kultúrtörténeti

Egyesület kezdeményezésének köszönhetően három gyönyörűen megfaragott kopjafát állítottak.

Az egyesület vezetője, Szabenyi István megemlékezésében elmondta milyen súlyos harcok voltak ezen a környéken,

azokat.

Hárskúti Attila, a Kömlődi Hagyomány-ápolók és Értéktörtemők Közössége nevében néhány emlékező gondolatot mondott el, kiemelve azt, hogy nekünk

utódoknak kötelességünk az emlékek ápolása és azoknak való továbbadása.

Szemeti Ferenc, református ny. táborigazgató lelkész igeolvasásával és hálaadó áldásával folytatódott a megemlékezés.

Ezek után Száraz László, katolikus esperes a katolikus egyház szertartása szerint megszentelte a három kopjafát.

Az emlékezés koszorúját a legidősebb és a legfiatalabb helyi hagyományápoló Hárskúti Attila és Molnár Dániel helyezték el.

Bogáth István

éppen ezért rengeteg elesett ismeretlen katonát rejt a környék földje. Egyesületünk egyik fő tevékenysége, hogy megtalálják ezeket a sírokat, fölérjük emlékművet állítsanak. Az egyesület szervezte meg a kopjafák elkészítését és végezte el azok felállítását.

Beszédében elmondta, hogy a Vértesi Erdőd Zrt. ajánlotta fel a faanyagot és azt mívesen az egyesület tagja, Kovács Zsolt faragta meg.

Miután fejet hajtott az elesett katonák előtt, jelképesen átadta az emlékműveket, s kömlődi emberekre bízta azokat.

Bogáth István köszönte meg és az egyházközösség nevében jelképesen átvette

74. KÉRDÉS: *Meg kell-e keresztelni a kis gyermekeket?*
Meg, mert miután ők is éppúgy Isten szövetségéhez és az Anyaszentegyházhoz tartoznak, mint a felnőttek, s mivel Isten Krisztus vére által a bűnöstől való váltságot és a hitet munkáló Szentlelket nekik is éppúgy ígéri, mint a felnőtteknek: ennél fogva a keresztség mint a szövetség jegye által őket is szükséges beoltani Isten Anyaszentegyházába, és megkülönböztetni a hitetlenek gyermekeitől úgy, amint az Ószövetségben is történt a körülmetélkedés által, amelynek helyébe Krisztus az Újszövetségben a keresztséget szerezte.

75. KÉRDÉS: *Mi emlékeztet és mi biztosít téged az Úr szent vacsorájában afelől, hogy Krisztusnak a keresztfán történt egyetlen áldozatában és minden ő javaiban neked is részed van?*

Az, hogy Krisztus nekem és minden hívőnek megparancsolta, hogy egyem ama megtöretett kenyérből, és igyam ama pohárból az ő emlékezetére, megígérvén ezzel együtt, először, hogy az ő teste a keresztfán énérettem oly biztonnal megáldozott és megtöretett, vére pedig kiontatott, amely biztonnal szemeimmel látom, hogy az Úrnak kenyere részemre megtöretik, és a pohár velem közöltetik. Továbbá, hogy ő az én lelkemet a maga megtöretett testével és kiontatott vérével oly biztonnal táplálja az örök életre, amely biztonnal én az Úr szolgájának kezéből az Úr kenyerét és poharát, mint a Krisztus testének és vérenek nekem adott bizonyos jegyeit elfogadom, s szájjammal magamhoz veszem.

MÚZEUM MEGNYITÓ

**2012. JÚNIUS 15-ÉN (pénteken) 17.00 ÓRAKOR
KEZDŐDŐ ISTENTISZTELETTEL MEGNYITJA KAPUIT
A KÖMLŐDI REFORMÁTUS TEMPLOMBAN
A PÁLÓCZI HORVÁTH ÁDÁM ÉS OBERNYIK KÁROLY
ÁLLANDÓ KIÁLLÍTÁS**

Igét hirdet: Máté László esperes

A kiállítást megnyitja: Gerecsei Zsolt lelképásztor

Minden érdeklődőt és a költő, író tisztelőit szeretettel hívunk és várunk!

GYEREKSAROK

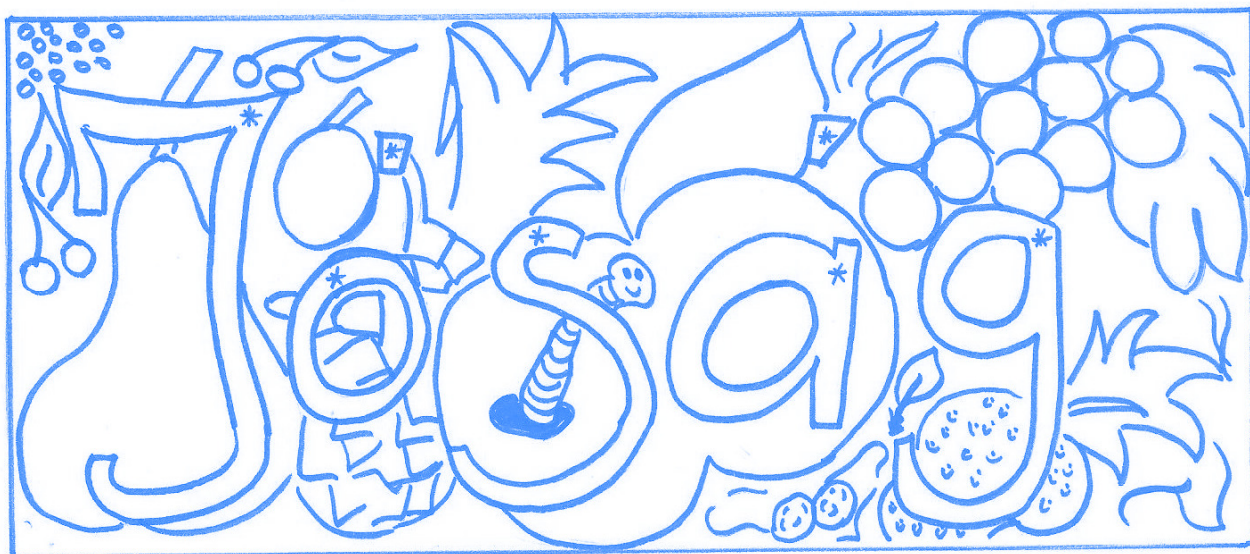
A HATODIK GYÜMÖLCS

Nem tudom, hogy összeszámoltátok-e, de ezzel az újsággal már a hatodik gyümölcsénél tartunk a Lélek gyümölcseinek. Eddig tanultunk már szeretetről, örömről, békességről, türelemről, szívességről, most azonban a hatodik gyümölcs betűi, véletlenül gyümölcsök közé estek.

egyszerre belső és külső tulajdonságok. Méghozzá azért, mert ha tudtok **szeretni**, még akkor is, ha valaki nagyon megbántott; ha tudtok **örülni**, még akkor is, ha valami nagyon fáj; ha tudtok **békések** lenni, akkor, amikor legszívesebben verekedéssel oldanátok meg a dolgot; ha tudtok **türelmesek** lenni és csendben várni a sorotokra, ha **szívesen** segítetek másoknak bármikor. És végül a hatodik tulajdonság, hogy ha tudtok **jóságosak** lenni, megvédeni, segíteni és támogatni másokat, akkor amikor bántanátok is őket, akkor azt nem csak bennetek látják majd meg az emberek,

akinek csak a szája jár. Azonban ennek a századosnak egy nagyon kemény feladat jutott. Hiszen végig kellett néznie Jézus halálát. Látta, hogy mielőtt Jézus meghalt volna az egész föld sötétségbe borult. A templom kárpitja kettéhasadt, a föld megremegett, a kövek meghasadtak a sírokkal együtt. Mintha az egész földnek fájt volna Jézus halála. Amikor a százados látta ezeket és azt, hogy mi mindent tett Jézus még a kereszten is, akkor azt mondta: „Bizony, Isten Fia volt ez!”

Ezt csak azért mondhatta a százados, mert Jézusban nem csak benne voltak

Segíts rátalálni a Lélek hatodik gyümölcsére és színezd ki a csillaggal megjelölt részeket.

Annak az embernek, aki Istenben hisz, a Lélek gyümölcsei ugyanolyan tulajdonságok, mint a hosszú haj, a kék szem, a két fül, vagy az, hogy valaki kedves, szerény, barátságos és még hosszan sorolhatnánk.

Az Istentől ajándékba kapott tulajdonságok és így a mai megfejtés a *jóság* is

hanem rajtatok is.

Jézus korában nagyon sokan voltak azok az emberek, akik nem hittek Jézusnak és nem hitték el, hogy Ő valóban Isten Fia. Azt gondolták, hogy Jézus csak szembe akar szállni a császárral és a tanítványokat, az embereket is csak azért gyűjti maga köré, hogy minél nagyobb sereget szervezzen magának. A csodáiról pedig azt terjesztették, hogy szemfényvesztések, varázslások. Így volt ezzel egy százados – katona- is. Ő is azt hitte, hogy Jézus csak egy csaló,

meg ezek a tulajdonságok - szeretet, öröm, békesség, türelem, szívesség, jóság- és mindazok, amikről majd a későbbiekben hallotok, hanem ezek szerint is élt. Ezekkel a tulajdonságokkal képes volt a világot megváltani és ma is képes embereket megváltoztatni. Ezért jó, ha mi is tudunk szeretni, örülni, békések, türelmesek, jóságosak lenni, mert ezzel mi is egy kicsit jobbat tudjuk tenni a világot.

Hetyei Mónika, Réde

Ahol szeretet és jóság

F C Dm B Dm G F C Dm B C⁷ F

A-hol sze-re-tet, és jó - ság, a-hol sze-re-tet, ott van Is - te-nünk.

AZ ANYAKÖNYBEN OLVASTUK

Ács: *konfirmáltak:* Major Tamara; Ódor Karolina; Péntek Míra; Tóth Barbara; Megyesi Ramóna; Kiss Katalin; Vörös Katalin; Nyéki Anna; Menyhárt Roberta; Tóth Tekla; Varga Nikolett; Vörös Anita; Vörös Ádám; Kiss Attila; Farkas József; Godena Viktória; felnőttként *konfirmált:* Kusicza Károly
Megkeresztelték: Csere Patrik Ferencet, Kusicza Boglárka Júliát, Valler Ádámot, Kozicz Lilla Emíliát, Vadas Zoét, Vadas Márkot, Kelemen Krisztinát, Kusicza Károlyt (felnőttként)

Házasságot kötött:

Dosztál József és Balázs Tímea

Eltemették: Péntek Sándort

Ászár *eltemették:* Zámbo Józsefet

Bana– Bábolna: *Keresztelés:*

Szabó Lídia Georgina

Házasságkötések:

Mészáros Dénes és Virág Krisztina;

Széles Zoltán és Budai Andrea

Konfirmációi fogadalmat tett:

Bajcsi Vivien, Bárany Evelin,

Harum Kyra, Molnár Kata, Németh Noémi,

Paár Petra, Várközi Kitti, Zsidi Attila

Bokod:

Felnőttként kereszteltetett és konfirmált:

Modrián Béla

konfirmált még: Bognár Patrik

Végső búcsút vettünk: Szabó Józsefnétől

Császár: *Keresztelés:* Török Levente, Bán-né Bauer Eszter

Konfirmáció: Buruli István; Talamár Ba-

lázs; Cseh Gergő; Zsebő Georgina; Bek

Nikoletta; Halász Gergely;

Molnár Tibor; Stark Mátyás

Eltemették: Váczi Istvánnét

Dad: *Felnőttként kereszteltetett és konfir-*

mált: Kis Alíz

megkereszteltetett még: Pintér Imre

konfirmált: Baranya Levente,

Cseh Enikő, Csonka Laura Dóra,

Lázár János Péter, Pintér Martina,

Szücs Lilla Hajnalka,

Étén *megkeresztelték:* ifj. Bene Balázst

Konfirmált: Lázár Kitti, Szabó Roland,

Tálos Anita

Kisbéren *konfirmáltak:* Kakula Nóra, Nagy Eszter, Orbán Dóra,

Vanya Mihály

Kömlőd: *eltemették* Tóth Mihályt és

Dörömbözy Károlynét

keresztelték Madari Emma Juliannát

Tiszaváry Adélt

Konfirmált Czuppon Julianna;

Varjú Ákos; Marencsák Andor

Környe: *keresztelték* Fodor Attilát;

Fodor Fannit; Eiger Zsófiát

Eltemették Nagy Károlyi Józsefnét,

Szilágyi Mihálynét

Nagyigmánd: *Megkereszteltetett:* Bajcsai

Boglárka, Mikhel Barbara, Román Emese,

Katona Vivien, Plangár Gábor

Konfirmáltak: Balla Ferenc,

Balla Ferencné, Mikhel Barbara, Nagyné

Póny Anita, Oláh Józsefné, Pékné Kocsis

Katalin, Román Emese, Bajcsai Kitti,

Bedecs Éva, Bedecs János, Gellér Márk,

Gaál Vera Fruzsina, Katona Vivien,

Komjáti Ádám, Nyitrai Krisztina,

Pék Viktória, Plangár Gábor, Róth Ágnes,

Sárközi Stella, Simon Róbert, Sugár Eszter,

Somogyi Fanni,

Eltemették: Pogrányi Ferencet,

Karikó Jánosnét

Oroszlány: *eltemették* Tóth Károlyt;

Sárkány Imrénét; Szabó Jánost

Megkeresztelték Molnár Gergelyt,

Dull Alexet

Vérteskethely: *Konfirmáció:*

Nagy Nikolett; Hajdók Bence;

Nagy Emil; Vida Kristóf

Keresztelés: Vida Máté; Vida Kristóf

Réde: *Megkereszteltük:*

Magyar Mátyást

Konfirmáltak: Buda Ármin,

Czigány Gergely József, Takács Dávid,

Vidi Mónika, Vigh Dániel

Házasságot kötöttek:

Tóth Szabolcs és Novák Andrea

Tárkányon *konfirmáltak:* Róth Csaba és

Szabó Eszter

Az alábbiakban egy olyan verset adunk közlére, melyet egy bokodi fiatal saját maga írt édesanyjának, ezzel köszöntve őt anyák napján. Fogadják sok szeretettel

Deák László:

Édesanyámnak!

Ő neki hamar eltel a reggel,

Nem panaszkodik.

S minden nap korán kel.

S ahogy mi gyerekei felnövünk.

Ő csak mindig mindenbe,

Örömet próbál szerezni nekünk.

Ami a pénztől, s erejétől kite-
lik.

Azt ő mind megteszi.

S lelke így megnyugszik.

Meg is nyugodhat!

Mert kiteszi szívét mindenért!

S a család létszáma így is nagy.

S hat az nem kevés.

Mellette meg ott van a fejés,

S az élete így lesz mesés.

Mesés lesz, mert amennyit ő
elbír,

Ilyen csak mesében létezik.

Dolgozik, fut, szalad, s ő csak

mindig bír.

Bír, tűr, s roppant erős.

S nekem ő az egyetlen hős.

Aki, feltétel nélkül szeret, az

csak ő lehet!

Az, aki felnevelt és gondozott!

Az, aki mindig rám vigyázott!

Az, aki mindig szeret és Édes-

anyámnak hívatom.

Bokod, 2012. május 6.

Újságunkat – hirdetőinknek és alapítványunk támogatóinak köszönhetően – ingyenesen juttatjuk el olvasóinkhoz !

Hét Határ Református hitéleti lap. Megjelenik minden hónap első vasárnapján Ács, Ászár, Bana, Bábolna, Bokod, Csép, Császár, Dad, Ete, Kisigmánd, Kisbér, Kömlőd, Környe, Környebánya, Nagyigmánd, Oroszlány, Réde, Vérteskethely, Szákszend, Tárkány reformátusai közt

Kiadó: "Közelebb Egymáshoz" Alapítvány 2854 Dad, Fő u. 28. Felelős kiadó: **Gerecsei Zsolt** elnök 2941 Ács, Fő u. 71.

Szerkesztőség: 2853 Kömlőd, Perczel u. 26. tel.: 06-34/578-503 fax.: 06-34/470-543 **email.: hethatarlap@freemail.hu**

Felelős szerkesztő: **Bogáth István** Nyomtatás: MONTÁZS Press Kft. Oroszlány tel.: 20/454-35-41 Molnár Ferenc ügyvezető Internet elérhetőség: **www.hethatar.refdunantul.hu**

ISSN 1417 - 7641